

Arrest

nr. 160 637 van 22 januari 2016
in de zaak RvV X / VIII

- In zake:
1. X
Handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X en X
 2. X
Handelend als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn en die handelt in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X, X en X, en X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn en die handelt als wettelijk vertegenwoordiger van zijn minderjarige kinderen X, X en X, op 6 augustus 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 mei 2012 tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 november 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. SMEKENS, die loco advocaat F. GELEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DEVOS, die loco advocaat verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 11 mei 2011 komt de eerste verzoekende partij samen met haar drie dochters het Rijk binnen.

Op 24 mei 2011 vertrekt de verzoekende partij naar Turkije. Op 29 oktober 2011 is ze terug naar België gekomen en dient op 4 november 2011 een asielaanvraag in.

Op 30 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de eerste verzoekende partij. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: H.[...]

Voornamen: Z.[...] S.[...] H.[...]

Nationaliteit: Irak

Geboortedatum: 19.12.1976

Geboorteplaats: Bagdad

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblifvende te: [...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

de betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11, §2, eerste lid, 2°).

Betrokkene deed op 07.11.2011 een aanvraag gezinshereniging met haar echtgenoot. Op 11.05.2011 kwam betrokkene naar België, maar zij heeft het land verlaten op 24.05.2011. Op 29.10.2011 keerde zij terug met een visum gezinshereniging. Uit het samenwonsverslag blijkt dat betrokkene en haar echtgenoot niet meer samen wonen en dat de echtscheidingsprocedure tevens werd ingezet.

Het gemeentebestuur van Mortsel verklaart het volgende op 13.12.2011 :

- betrokkene deed een aanvraag tot het bekomen van steun bij het OCMW van Mortsel, het OCMW bevestigde dat de steun zal worden toegekend. Momenteel werkt betrokkene niet, de kans op tewerkstelling is klein, betrokkene spreekt geen Nederlands en is momenteel niet geïntegreerd.*
- De interventiedienst van de politie kwam al tussenbeide bij onenigheid. Volgens hem belt zij alle dagen de politie en daarom verblijft hij niet meer op het adres.*
- Betrokkene heeft nog familie in Irak, namelijk haar ouders, of zij nog sociale of culturele banden heeft met haar land is moeilijk te achterhalen, de communicatie verloopt moeizaam. In Mortsel woont zij samen met haar 3 dochters, deze werden ingeschreven op 27.07.2011. Volgens de echtgenoot keerde de oudste dochter in oktober terug naar Irak om haar moeder overhalen terug te keren naar België.*
- Hij deelde ons mee dat hij zijn gezin vroeg om naar België te komen, maar dat zijn echtgenote bij aankomst niet tevreden was met de huisvesting en het feit dat hij niet werkt. Zij zou (volgens hem) liever in het Brusselse wonen. Volgens hem is samenwonen niet mogelijk hij wil scheiden.*

De echtgenoot van betrokkene verklaart het volgende op 22.11.2011 :

- Zij wonen niet meer samen en gaan scheiden, hij wenst geen gezinshereniging met haar.“*

Op 30 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de tweede verzoekende partij A.MA.M.A. geboren op 3 januari 1998. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

*Naam: A.[...]
Voornamen: MA.[...] M.[...] A.[...]
Nationaliteit: Irak
Geboortedatum: 03.01.1998
Geboorteplaats: BAGHDAD
Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te: [...]*

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

de moeder van betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11, §2, eerste lid, 2°).

De moeder van betrokkene deed op 07.11.2011 een aanvraag gezinshereniging met haar echtgenoot. Op 11.05.2011 kwam de moeder van betrokkene naar België, maar zij heeft het land verlaten op 24.05.2011. Op 29.10.2011 keerde zij terug met een visum gezinshereniging. Uit het samenwonsverslag blijkt dat de moeder van betrokkene en haar echtgenoot niet meer samen wonen en dat de echtscheidingsprocedure tevens werd ingezet.”

Op 30 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de derde verzoekende partij A.MU.M.A. geboren op 21 oktober 1995. Dit is de derde bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

*Naam: A.[...]
Voornamen: MU.[...] M.[...] A.[...]
Nationaliteit: Irak
Geboortedatum: 21.10.1995
Geboorteplaats: BAGHDAD
Identificatienummer in het Rijksregister: [...]
Verblijvende te: [...]*

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden:

de moeder van betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11, §2, eerste lid, 2°).

De moeder van betrokkene deed op 07.11.2011 een aanvraag gezinshereniging met haar echtgenoot. Op 11.05.2011 kwam de moeder van betrokkene naar België, maar zij heeft het land verlaten op 24.05.2011. Op 29.10.2011 keerde zij terug met een visum gezinshereniging. Uit het samenwonsverslag blijkt dat de moeder van betrokkene en haar echtgenoot niet meer samen wonen en dat de echtscheidingsprocedure tevens werd ingezet.”

Op 30 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de vierde verzoekende partij A.R.M.A, die door beide ouders wettelijk vertegenwoordigd wordt. Dit is de vierde bestreden beslissing, waarvan de motieven als volgt luiden:

“In uitvoering van artikel 11, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen,

wordt er een einde gesteld aan het verblijf in het Rijk van:

Naam: A.

Voornamen: R. [...] M.[...] A.[...]

Nationaliteit: Irak

Geboortedatum: 28.04.2002

Geboorteplaats: BAGHDAD

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te: [...]

gemachtigd tot een verblijf op basis van artikel 10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden.

de moeder van betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11, §2, eerste lid, 2°).

De moeder van betrokkene deed op 07.11.2011 een aanvraag gezinshereniging met haar echtgenoot. Op 11.05.2011 kwam de moeder van betrokkene naar België, maar zij heeft het land verlaten op 24.05.2011. Op 29.10.2011 keerde zij terug met een visum gezinshereniging. Uit het samenwoonstverslag blijkt dat de moeder van betrokkene en haar echtgenoot niet meer samen wonen en dat de echtscheidingsprocedure tevens werd ingezet.”

Op 18 juni 2012 weigert de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 5 juli 2012 dient de eerste verzoekende partij nogmaals een asielaanvraag in. Op 19 maart 2013 weigert de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 18 december 2012 dient A.MU.M.A. geboren op 21 oktober 1995, in aanwezigheid van haar vader en voogd mijnheer M.A.B. een asielaanvraag in. Op 27 februari 2013 erkent de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de status van vluchteling.

Op 18 december 2012 dient partij A.MA.M.A. geboren op 3 januari 1998, in aanwezigheid van haar vader en voogd mijnheer M.A.B. een asielaanvraag in. Op 27 februari 2013 erkent de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de status van vluchteling.

Op 18 december 2012 dient partij A.R.M.A. geboren op 3 januari 1998, in aanwezigheid van haar vader en voogd mijnheer M.A.B. een asielaanvraag in. Op 27 februari 2013 erkent de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen de status van vluchteling.

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep voor zover het ingediend werd door verzoekers in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van de minderjarige dochter A.R.M.A. en de ontvankelijkheid van het beroep ingediend door de verzoekende partij A.MU.M.A. geboren op 21 oktober 1995 en de verzoekende partij A.MA.M.A. geboren op 3 januari 1998.

2.1. Ambtshalve werpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) een exceptie van gebrek aan het rechtens vereiste belang op. Uit de recente informatie verkregen van de verwerende partij op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt immers dat aan de verzoekende partij

A.MU.M.A. geboren op 21 oktober 1995, de verzoekende partij A.MA.M.A. geboren op 3 januari 1998 en de minderjarige dochter A.R.M.A op 27 februari 2013 de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moeten verzoekers het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Aan de verzoekende partijen A.MU.M.A. en A.MA.M.A. werd op 27 februari 2013 de vluchtelingenstatus en aldus een onbeperkt verblijfsrecht toegekend. Uit de bijkomende stukken bijgebracht door de verwerende partij blijkt dat de verzoekende partij A.MU.M.A. geboren op 21 oktober 1995 een B-kaart gekregen heeft geldig tot 12 juli 2018, de verzoekende partij A.MA.M.A. geboren op 3 januari 1998 een B-kaart gekregen heeft geldig tot 1 augustus 2018 en de minderjarige dochter A.R.M.A. een B-kaart gekregen heeft geldig tot 30 april 2019. Nu voormelde verzoekende partijen op wie de bestreden beslissing eveneens betrekking heeft reeds over een verblijfsstatus beschikt, ziet de Raad niet in welk voordeel de vernietiging van de bestreden beslissing hen zou kunnen verschaffen.

Aangezien verzoekers minderjarig kind erkend werd als vluchteling hebben verzoekers die optreden als wettelijke vertegenwoordiger van hun minderjarig kind geen belang meer bij de beslechting van het beroep voor zover zij het in de hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van hun minderjarig kind hebben ingediend. Het minderjarig kind heeft als erkend vluchteling het recht om voor onbepaalde duur ingeschreven te worden in het vreemdelingenregister (zie artikel 76 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen). Verzoekers hebben als wettelijk vertegenwoordiger van het kind geen belang meer bij het bestrijden van een beslissing die een einde stelt aan een eerder toegekend verblijf voor beperkte duur.

Het gegeven dat aan voormelde verzoekende partijen de vluchtelingenstatus werd toegekend en dat zij aldus het vereiste belang ontberen met betrekking tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing in hun hoofde, is ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen.

Een verzoekende partij die haar belang bij het door haar ingestelde annulatieberoep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor haar proces tonen. Wanneer haar belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet zij daarover een standpunt innemen en het actuele karakter van haar belang aantonen (cf. RvS 18 december 2012, nr. 221.810), *quod non in casu*.

Het beroep is derhalve onontvankelijk voor zover het betrekking heeft op de verzoekende partij A.MU.M.A. geboren op 21 oktober 1995 en op de verzoekende partij A.MA.M.A. geboren op 3 januari 1998. Ook is het beroep onontvankelijk voor zover het werd ingediend door verzoekers in hun hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van het minderjarig kind. Bijgevolg zijn de beroepen ingediend tegen de tweede; derde en vierde bestreden beslissing onontvankelijk.

De verzoekende partijen stellen dat ze het eens zijn met de zienswijze.

3. Onderzoek van het beroep voor zover het ingediend werd door de eerste verzoekende partij in eigen naam en tegen de eerste bestreden beslissing.

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 1 tot 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, de artikelen 10, 11 §2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), artikel 26/4, §1 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het Vreemdelingenbesluit), de materiële motiveringplicht, van het redelijkheidsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel, de goede trouw, de zorgvuldigheid, rechtszekerheidsbeginsel, rekening houden met het geheel van de pertinente

elementen, tegenstrijdigheden in de ingeroepen wettelijke basis en wegens kennelijk beoordelingsfouten in hoofde van de wettelijke basis en wettelijke beoordelingsfouten in hoofde van het bestuur en de artikelen 22 en 22bis van de Grondwet.

3.1.1. De verzoekende partij ligt haar middel als volgt toe:

“Overwegende dat om te voldoen aan de formele motiveringsplicht van bestuurshandelingen, een beslissing op duidelijke en ondubbelzinnige wijze blijk moet geven van de redenering van de auteur op een wijze die aan de betrokkenen toelaat de rechtvaardigingen van de genomen maatregel te kennen en aan de bevoegde jurisdictie toelaat haar controle uit te oefenen (zie met name RVV, arrest n°9105 d.d. 21 maart 2008, R.D.E., n°147, 2008, p.65);

Dat door de Raad van State werd beslist dat « selon les articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, la motivation dont chaque acte administratif doit faire l'objet consiste en l'indication, dans l'acte, des considérations de droit et de fait qui ont déterminé son adoption ; que cette motivation doit être adéquate, c'est-à-dire exacte, complète et propre au cas d'espèce »

(vrije vertaling : « volgens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, moet de motivering, waaraan elke bestuurshandeling moet voldoen, bestaan uit een indicatie, in de akte, van de juridische en de feitelijke overwegingen die aan de beslissing ten grondslag liggen; dat deze motivering afdoende moet zijn, dit wil zeggen, volledig en eigen aan de specifieke zaak») (Raad van State, arrest n° 185.724 dd 19 augustus 2008 ; AR : A. 179.818/29.933) ;

Dat een regel « impose à l'administration d'avoir une connaissance exacte des situations qu'elle est appelée à régler avant de prendre une décision » (vrije vertaling: « besturen verplicht om een grondige kennis te hebben van de toestanden die ze dient te regelen alvorens een beslissing te nemen ») (RvS, arrest n°19.218 d.d. 27 oktober 1978, Schmitz ; M. Leroy, Contentieux administratif, 3ème édition, Bruxelles, Bruylant, 2004, p. 445) ;

Overwegende dat ten eerste, verwerende partij haar beslissing motiveert stellende dat « de betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel 11 §2, eerste lid, 2°) »;

Dat verwerende partij deze redenering verder zet stellende dat « betrokkene deed een aanvraag tot het bekomen van steun bij het OCMW van Mortsel, het OCMW bevestigde dat de steun zal worden toegekend. Momenteel werkt betrokkene niet, de kans op tewerkstelling is klein, betrokkene spreekt geen Nederlands en is momenteel niet geïntegreerd »;

Dat op het ogenblik dat verwerende partij haar beslissing motiveert op basis van artikel 11 § 2 alinea 1, 2° van de wet van 15 december 1980 voormeld, een overweging met betrekking tot een aanvraag tot steun bij het OCMW van Mortsel niet toelaat het ingeroepen motief van verwerende partij uit te leggen;

Dat het feit dat aan verzoekster wordt verweten inhoudt dat zij niet langer (als man en vrouw) samenleeft met haar echtgenoot;

Dat door te verwijzen naar de aanvraag tot steun van verzoekster bij het OCMW van Mortsel, men zou kunnen denken dat het bestuur ook baseert op artikel 11 § 2 alinéa 1, 1° van de voormelde wet: « de vreemdeling voldoet niet meer aan één van de voorwaarden van genoemd artikel 10 »;

Dat dit niet het geval is in casu, gezien de beslissing zich enkel baseert op het niet naleven van artikel 11 §2 alinéa 1 2° van voormelde wet ;

Dat door te verwijzen naar deze situatie, het bestuur het beginsel van behoorlijk bestuur overtreedt, alsook het algemeen beginsel van rechtszekerheid, want een dergelijke motivering zaait twijfel in de geest van verzoekster en laat niet toe de redenering van het bestuur precies te begrijpen: baseert zij zich, in fine, op artikel 11 § 2 alinea 1 2° van voormelde wet, zoals ingeroepen in het motief of toch op artikel 11 § 2 alinéa 1 1° van voormelde wet ?

Dat het past de bestreden beslissing te vernietigen;

Overwegende in de tweede plaats, dat verwerende partij haar beslissing dus motiveert door te stellen dat « de betrokkene onderhoudt niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die vervoegd werd (artikel §2, eerste lid, 2°) »;

Dat artikel 11, § 2, alinéa 3, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen stelt dat « De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, contrôles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10» ;

Dat eens de minister of zijn gemachtigde van dit prerogatief gebruik maakt, dit impliceert dat verwerende partij aan de burgermeester van de bevoegde gemeente, in casu Mortsel, vraagt om een onderzoek te doen naar het gezin op het domicilie van verzoekster, bij de vader van verzoeksters;

Dat de memorie van toelichting bij de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (DOC 51 2478 -2005/2006) verduidelijkt dat « artikel 11 §2 van de wet van 15 december 1980 stelt aldus de mogelijkheid in om een verblijfstitel in te trekken [...] mits een onderzoek van de algehele situatie van de vreemdeling, onderzoek waarnaar de intrekingsbeslissing dwingend en OD expliciete wijze moet verwijzen » ;

Dat bijgevolg, dit onderzoek naar het gezin moet toelaten om niet alleen de voorwaarde van het effectieve gezinsleven vast te stellen maar tevens de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt, ten aanzien waarvan een beslissing tot intrekking van het verblijf wordt betekend;

Dat trouwens door Uw Jurisdictie werd aanvaard, meer bepaald in een arrest n° 42 325 van 26 april 2010, dat « le rapport est une note manuscrite apposée sur un document de l'administration communale. Il appert, selon le Conseil, que l'enquête effectuée semble s'être focalisée sur un constat d'absences répétées de la partie requérante sans rechercher auprès du voisinage ou auprès de la partie requérante d'autres informations portant sur la réalité même de la cohabitation ou vie commune des époux »

(vrije vertaling: « het verslag is een geschreven nota aangebracht op een document van het gemeentebestuur. Het blijkt, volgens de Raad, dat het uitgevoerde onderzoek zich lijkt gefocust te hebben op een vaststelling van herhaalde afwezigheden van verzoekende partij zonder na te gaan bij de burens of bij verzoekende partij naar andere informatie betrekking hebbend op de realiteit zelf van de samenwoning of het gemeenschappelijke leven) van de echtgenoten »);

Dat, ook al betreft de situatie in de zaak hierboven vermeld een onderzoek met het oog op het toekennen van een visum voor gezinshereniging, een parallel kan getrokken worden met de situatie waarin de verblijfstitel wordt ingetrokken, aangezien in beide gevallen een onderzoek door de politie plaatsvindt;

Dat het behoort dat op het ogenblik waarop verwerende partij haar beslissing neemt, zij deze neemt met kennis van de realiteit van de situatie, door in het bijzonder een buurtonderzoek te doen, bij gebreke waaraan de beslissing dient vernietigd te worden;

Dat het bestuur, in casu, des te meer reden had om ene grondig onderzoek te voeren van de situatie nu zij er van op de hoogte is dat de politie al had moeten tussenkomen in verschillende situaties waarin verzoekster en haar echtgenoot of verzoeksters en hun vader tegenover elkaar stonden, hetgeen uitlegt dat het van belang was dat een diepgaand onderzoek zou gevoerd worden;

Dat de bestreden beslissing door niet gebaseerd te zijn op een grondig onderzoek manifest onwettig is;

Dat het bestuur in haar motivering preciseert dat « de interventiedienst van de politie kwam al tussenbeide bij onenigheid. Volgens hem belt zij alle dagen de politie en daarom verblijft hij niet meer op het adres »;

Dat verwerende partij door geen diepgaande analyse van de situatie uit te voeren artikel 11 §2 alinéa 3 van de wet van 15 december 1980 voormeld niet respecteert;

Dat door een beslissing te nemen die geen rekening houdt met het geheel van elementen van de situatie en door een beslissing te nemen waaruit blijkt dat het bestuur geen rekening houdt met de exacte situatie, verwerende partij haar verplichting tot formele motivering van bestuurshandelingen niet respecteert en de beginselen van behoorlijk bestuur, van zorgvuldigheid miskent en het beginsel van rechtszekerheid schendt en een kennelijke beoordelingsfout begaat;

dat het past de bestreden beslissing te vernietigen;

Overwegende dat in de derde plaats, artikel 11 § 2 alinea 4 van voormelde wet uiteenzet dat

« [...] » ;

Dat verzoeksters klacht hebben neergelegd tegen hun echtgenoot, vader en persoon die zij hebben vervoegd;

Dat gelet op de overwegingen hierboven ontwikkeld en meer bepaald artikel 11 §2 alinéa 4, de minister of diens gemachtigde geen einde kan maken aan het verblijf op basis van het feit dat eerste verzoekster en haar echtgenoot geen of niet langer een huwelijks- of gezinsleven onderhouden, gelet op het feit dat dit gebrek aan gezinscel voortvloeit uit het gedrag van de echtgenoot;

Dat inderdaad gelet op het PV van verhoor van verzoeksters gedaan bij de politie van de zone, het past te overwegen dat men zich wel degelijk binnen het kader van artikel 11 § 2 alinéa 4 van voormelde wet bevindt;

dat verwerende partij kennis had van de delicate situatie van verzoeksters aangezien zij in haar beslissing preciseert « de interventiedienst van de politie kwam al tussenbeide Bij onenigheid » ;

Dat inderdaad het eerste PV dateert van 31 oktober 2011 (stuk 5) ;

Dat eerste verzoekster mevrouw H. Z. S. H. [...] melding maakt van het gedrag van haar echtgenoot: een aan alcohol verslaafde man, die zich niet bekommert om zijn kinderen, en die één van zijn dochters A. M. U. M. A. [...] seksueel benadert (stuk 5) ;

Dat deze laatste dit ook bevestigt in haar PV van verhoor van dezelfde datum. Zij verduidelijkt tevens dat dit zich meerdere keren heeft voorgedaan;

Dat op 15 november 2011 verzoekster een nieuw PV laat opstellen, PV dat melding maakt van het geweld van de echtgenoot. Hij heeft één van zijn dochters A. MU. M. A. [...] geslagen, alsook eerste verzoekster;

Dat uit de lectuur van de PV's van verhoor blijkt dat de feiten die aan de vervoegde verweten worden, de echtgenoot van eerste verzoekster plaatst in het toepassingsveld van artikel 11 § 2 alinea 4 van voormelde wet;

Dat in het bijzonder artikel 398 Strafwetboek doet denken aan de situatie van verzoekster, slachtoffer van slagen en verwondingen van haar echtgenoot waar dit artikel stelt dat « Hij die opzettelijk verwondingen of slagen toebrengt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot zes maanden en met geldboete van zesentwintig [euro] tot honderd [euro] of met een van die straffen alleen »;

Dat, gelet op deze situatie en het gedrag van de vervoegde persoon het onmogelijk is dat verzoekster een huwelijksleven onderhoudt met haar echtgenoot;

Dat trouwens het huwelijk tussen eerste verzoekster en haar echtgenoot op geen enkele wijze tot doel had om voor haar een verblijfstitel te bekomen. Dit volgt vooral uit het feit dat zij haar echtgenoot heeft leren kennen voor deze zich in België vestigde. Het is pas later dat zij haar echtgenoot gevolgd is. Zij is naar België gekomen omwille van haar echtgenoot.

Dat verzoekster gescheiden is van haar echtgenoot ingevolge het gedrag van deze echtgenoot, dat dit geen doel op zich was;

Dat het bestuur door dergelijke beslissing te nemen artikel 11 § 2 alinea 4 van de wet van 15 december 1980 miskent in die zin dat zij een einde maakt aan het verblijf van verzoeksters terwijl zij bewijzen dat zij hét slachtoffer waren van geweld door hun echtgenoot/vader

Dat het past de bestreden beslissing te vernietigen;

Dat artikel 22bis van de Grondwet trouwens uiteenzet dat « Elk kind heeft het recht zijn mening te uiten in alle aangelegenheden die het aangaan; met die mening wordt rekening gehouden in overeenstemming met zijn leeftijd en zijn onderscheidingsvermogen. Elk kind heeft recht op maatregelen en diensten die zijn ontwikkeling bevorderen. Het belang van het kind is de eerste overweging bij elke beslissing die het kind aangaat. » ;

Dat in casu het belang van de minderjarige verzoeksters overduidelijk niet in overweging werd genomen in zoverre men hen hun verblijfstitel ontnemt terwijl zij geweld hebben gekend en ongepaste gedragingen door hun vader;”

3.1.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitevinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

In casu dient de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel onderzocht te worden in het licht van artikel 11, § 2 van de Vreemdelingenwet – zijnde de bepaling op grond waarvan het verblijfsrecht van de verzoekende partij wordt ingetrokken

Artikel 11, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De minister of zijn gemachtigde kan beslissen dat de vreemdeling die op grond van artikel 10 toegelaten werd tot een verblijf in het Rijk in een van de volgende gevallen niet meer het recht heeft om in het Rijk te verblijven :

1° de vreemdeling voldoet niet meer aan een van de in artikel 10 bepaalde voorwaarden;

2° de vreemdeling en de vreemdeling die vervoegd werd, onderhouden niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven;

[...]

De op het punt 1°, 2° of 3° gebaseerde beslissing mag enkel getroffen worden gedurende de eerste drie jaar na de afgifte van de verblijfstitel of, in de gevallen bedoeld in artikel 12bis, §§ 3 of 4, na de afgifte van het document dat bewijst dat de aanvraag werd ingediend.

De minister of diens gemachtigde kan met het oog op een verlenging of vernieuwing van de verblijfstitel, controles verrichten of laten verrichten om na te gaan of de vreemdeling voldoet aan de voorwaarden van artikel 10. Hij kan op elk moment specifieke controles verrichten of laten verrichten in geval dat er gegronde vermoedens zijn van fraude of dat het huwelijk, het partnerschap of de adoptie tot stand is gekomen om voor de betrokken persoon toegang tot of verblijf in het Rijk te verkrijgen.

De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonbaar het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°, houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de aard en de hechtheid van de gezinsband van de betrokken persoon en met de duur van zijn verblijf in het Rijk, alsmede met het bestaan van familiebanden of culturele of sociale banden met zijn land van herkomst.

Indien de beslissing genomen wordt op basis van het 2° en 4° kunnen de kosten van repatriëring verhaald worden op de vreemdeling of de persoon die hij vervoegd heeft.”

In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat verzoekster niet of niet meer een werkelijk huwelijks- of gezinsleven met de vreemdeling die werd vervoegd onderhoudt, waarbij specifiek wordt verwezen naar artikel 11, § 2, 2° van de Vreemdelingenwet. Er wordt gepreciseerd in de beslissing dat verzoekster en haar echtgenoot gaan scheiden en niet meer samenwonen. Voormelde motieven van de bestreden beslissing worden niet weerlegd door de verzoekende partij.

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekster een afhankelijk verblijfsrecht verkregen heeft als echtgenote van een in België tot een verblijf van onbepaalde duur gemachtigde vreemdeling. Uit een samenwonenverslag van de politie van Mortsel van 19 november 2011 bleek dat er geen gezamenlijke vestiging meer was van de echtgenoten.

In casu meent de verzoekende partij dat de bestreden beslissing niet zorgvuldig genomen is, daar de verzoekende partij meent dat ze onder het toepassingsgebied van de uitzonderingsbepaling opgenomen in artikel 11, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet valt:

“De minister of zijn gemachtigde kan, op basis van het eerste lid, 1°, 2°, of 3° geen einde maken aan het verblijf van de vreemdeling die aantoonbaar het slachtoffer te zijn geweest tijdens het huwelijk of het partnerschap van een feit als bedoeld in de artikelen 375, 398 tot 400, 402, 403 of 405 van het Strafwetboek. In de andere gevallen houdt de minister of zijn gemachtigde in het bijzonder rekening met de situatie van personen die het slachtoffer zijn van geweld in de familie, die niet langer een gezinscel vormen met de persoon die zij vervoegden en die bescherming nodig hebben. In deze gevallen brengt hij de betrokken persoon op de hoogte van zijn beslissing om geen einde te stellen aan zijn verblijf, op basis van het eerste lid, 1°, 2° of 3°.”

De verzoekende partij meent dat het gegeven dat ze geen gezinscel vormt met haar echtgenoot het gevolg is van het gedrag van de echtgenoot. De verzoekende partij meent dat ze het slachtoffer is van geweld in de familie. Hiervoor verwijst ze naar de proces-verbalen van verhoor die dateren van voor het nemen van de bestreden beslissing, met name 31 oktober 2011 en 15 november 2011. Voormelde proces-verbalen voegt ze ook aan haar verzoekschrift toe.

Samen met de verzoekende partij dient de Raad vast te stellen dat in de bestreden beslissing inderdaad uitdrukkelijk wordt gesteld dat *“De interventiedienst van de politie kwam al tussenbeide bij onenigheid. Volgens hem belt ze alle dagen de politie en daarom verblijft hij niet meer op het adres.”* Noch uit de motieven van de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing *in casu* onderzocht heeft waarover deze onenigheid gaat en of er ten gevolge hiervan toepassing diende gemaakt te worden van de uitzonderingsbepaling opgenomen in artikel 11, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

In dit verband wijst de Raad erop dat hij als annulatierechter enkel een wettigheidstoezicht op de bestreden beslissing kan uitoefenen (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 94). Dit houdt in dat de Raad in het raam van de uitoefening van zijn wettelijk toezicht niet bevoegd is om zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet tot een onredelijk besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr.101.624). Bijgevolg

kan de Raad niet zelf overgaan tot een beoordeling van de feiten weergegeven in de proces-verbalen van verhoor van 31 oktober 2011 en 15 november 2011 om na te gaan of de verzoekende partij al dan niet terecht meent dat zij onder het toepassingsgebied van de uitzonderingsbepaling opgenomen in artikel 11, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet valt. Deze beoordeling komt immers enkel aan de verwerende partij toe. Nu uit de motieven van de bestreden beslissing en de stukken van het administratief dossier niet blijkt dat de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing onderzocht heeft waarom de interventiedienst van de politie tussenbeide diende te komen bij onenigheid (gegeven dat door de gemeente werd meegedeeld in het verslag van 13 december 2011) en of er ten gevolge hiervan toepassing diende gemaakt te worden van de uitzonderingsbepaling opgenomen in artikel 11, § 2, vierde lid van de Vreemdelingenwet, voert de verzoekende partij terecht de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het middel is, in de aangegeven mate, gegrond.

Nu de behandeling van de overige onderdelen van het middel niet tot een verdere vernietiging van de eerste bestreden beslissing kan leiden, dienen deze onderdelen niet besproken te worden.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1:

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 mei 2012 tot intrekking van verblijf zonder bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van de eerste verzoekende partij wordt vernietigd.

Artikel 2:

Het beroep tot nietigverklaring ingediend tegen de tweede, derde en vierde bestreden beslissingen wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig januari tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

M. RYCKASEYS